

İngilizler Birinci Dünya savaşından sonra bütün Arap yarımadasını Osmanlı devletinden kopararak Fransızlarla birlikte işgal ettiler. Şerif Hüseyin'e ve oğullarına krallıklar vadederek Arapların bir kısmını yanlarına aldılar. Ancak o tarihlerde Şammar aşiretleri ile Âl-Sani aşiretleri İngilizlerin bu oyunlarına gelmeyip Osmanlı Devletine ve Halife'ye bağlı kalmayı ısrarla savundular. Şammar aşiretleri Arapların en kalabalık aşiretler grubu olup Şerif Hüseyin'in sergilediği rezil tavrı asla benimsemediler. Daha sonraki dönemlerde de özellikle Âl-Sani hala aynı tavrını sürdürmektedir. 1968 yılından sonra İngiltere'nin hakimiyetinden kurtulan Katar yönetici ailesi al-Sani bağımsızlıklarını elde ettikleri günden beri Osmanlı Devleti'nin devamı kabul ettikleri Türkiye'nin yanında yer aldılar. 1917'den 1968 yılına kadar İngilizler tarafından yönetilmişti.

Osmanlı orduları Birinci Dünya Savaşı'nın hiçbir cephesinde savaş kaybetmedi. İngilizlere karşı üç büyük zafer elde etti. **Çanakkale**'de şanlı bir zaferle İngiliz donanmasını batırdı, Irak cephesinde Kütü'l-Amara'da yüzlerce İngiliz subayını ve binlerce askerini genel kumandanları ile birlikte esir aldı. İngilizlerle yapılan üçüncü savaş ise Gazze sahilinde yapılan Osmanlı-İngiliz savaşı idi. Gazze'de de Osmanlı ordusu İngilizleri mağlup etti. Ancak ne yazık ki müttefiki olduğu Almanlar bu dünya savaşında kaybedince Osmanlı Devleti'ni de hükmen mağlup sayarak topraklarını Fransızlarla ve kısmen İtalyanlarla paylaştılar. Trablusgarb olan bugünkü Libya'yı İtalyanların, Suriye ve Lübnan'ı da Fransa'nın hakimiyeti ve işgaline bırakarak kendileri diğer Hicaz, Irak ve Filistin ile bugünkü Ürdün'den oluşan Biladu'ş-Şam'ı işgal ettiler. İngilizler, bölge petrollerine gözlerini dikerek yıllarca yaptıkları casusluk faaliyetleri ile Osmanlı yönetimini kötüleyip kendi halifelerine ihanet etmelerine sebep oldular. Bir baba ve üç oğluna dört devlet vadederek İngiltere'nin hakimiyet alanlarında kalmaları için söz aldılar. Hayatları boyunca bu devletlerin İngiltere'nin ve Fransa'nın politikalarına aykırı hiçbir davranış ve talepleri olmayacaktı. O gün verdikleri sözlerini hala tutuyorlar ve tutmak zorunda kaldılar. Hicaz'da Kral Hüseyin'i, Irak, Filistin ve Ürdün de kurulacak devletlerin başlarına da üç oğlunu getireceklerine söz vermişlerdi. Irak ve Ürdün'de kurdukları devletlerin başlarına Hüseyin'in iki oğlunu Kral Faruk ve Kral Talal'ı yerleştirirken Filistin'i 1897 yılında Theodor Hertzfel'e verdikleri bir sözden dolayı ellerinde tutup tam otuz yıl müddetle işgal ederek Şerif Hüseyin'in üçüncü oğluna verdikleri Filistin Krallığı sözünü yiyip unuttular. Bu arada Siyonistlere verdikleri sözün arkasında durup Yahudileri yanlarında tutmak için neler yaptıklarını aşağıda anlatacağız.

Şerif Hüseyin'i Hicaz'da bir müddet Kral olarak görevlendirdikten sonra onu kenara itip yerine çöldeki bedevi Araplardan olan Suud ailesi ile irtibata geçerek onlara silah verip Hüseyin'e ve Osmanlı Devleti'ne ve Osmanlı'nın Yemen'deki bakiyelerine karşı isyan etmiş gibi gösterdikleri bir oyunla desteklediler. Suud ailesi aslında akrabaları olan ve Hanbeli mezhebi bağlısı Muhammed İbn Abdulvahhab'ın bid'atlere karşı sözde mücadelesini destekleyip farklı görüşlerle bölgede bulunan bütün Osmanlı eserleri "puttur" diye yok ettirdiler. Osmanlı sultanlarının bölgedeki bütün imar faaliyetlerini yansıtan mezar ve türbeleri İngilizlerin onlara yaptıkları telkinlerle yıktırdılar. Bunu da Vahhabilik düşüncesine dayandırmaya çalıştılar. Aslında Muhammed İbn Abdulvahhab düşüncesinde olmayan bir çok görüşü sonradan onun icthadları diye Suudi ailesine telkin eden İngilizlerdi. Zira bu tarihi yapıtları put kabul eden Suudilerin bu sözde görüşleri doğrultusunda onları teşvik ederek "Osmanlı Devleti sizi dört yüz yıl müddetle sömürdü" söylemlerini kabul ettirmek için Osmanlıya ait olan Osmanlı Devleti'nin bölgedeki mimari eserlerini yerle bir ettiler. Diğer taraftan da Osmanlı bakiyesi Türkiye halkına da "Araplar sizi arkadan vurdu" telkinleri ile iki

Müslüman halkı asırlarca bir arada kardeş olarak yaşamışken birbirlerine düşman ettiler. Bu da İngilizler'in başarısı oldu. Zira Birinci Dünya savaşından sonra Osmanlı toprakları üzerinde kurdukları bütün devletlerin halklarını bu şekilde birbirlerine düşman etmişlerdi. İngilizlerin Suudilere yaptıkları bu telkinler sonunda birçok eser yanında El-Baki kabristanındaki Hz. Aişe'nin kabri üzerindeki kubbeyi ve bütün mezarı Kanuni Sultan Süleyman tarafından yapılmış diye yıktırdılar.

Suudiler de İngilizlerin emrine girmiş bir aile olarak krallık elde etmek için mezheplerinin ilkesi diye yalan yanlış birçok telkin ve uygulamaya razı olup boyun eğdiler. İngilizler bunu Vahhabilik düşüncesinin gölgesinde yaptırarak hiçbir tarihi eser bırakmadılar. En son Sultan Abdulmecid'in Mekke ve Medine Haremlerindeki eserlerini de değiştirmek için bin bir hile ile değişikliğe uğrattılar. Mekke hareminded tavaf yerini genişletme bahanesiyle Abdülmecid tarafından yapılan ilaveleri yerlerinden oynatarak yeni bir dizayn ile kendilerinin yeni bir eseri olarak ümmete yutturmaya çalıştılar. Krallık yöneticileri bugün İngilizlerin bu oyunlarının farkına varan bazı ilim adamlarını ise muhalif kabul edip Suudi zindanlarında yaşamaya mahkûm ettiler.

Bahreyn Kuveyt ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin şu anda bulunduğu toprakları ise Petrol yataklarını başkasına kaptırmamak için kendi tekellerinde tutan İngilizler 1968-1970 yıllarına kadar bölgeyi sömürdüler. Buradaki yönetimlerine son verip ayrılırken de bu haliç devletlerin kurulmasını kendilerine sonsuza kadar itaat etme sözüne bağladılar. Onun için bu Gazze savaşında hiçbir Arap devleti lideri sesini çıkaramadı. Zira İngiltere yönetimine verdikleri bir itaat söz vardır.

Filistin'de İngiliz Entrika ve Oyunları

Nihayet İngilizler haince marifetleri, sinsi ve kirli oyunları ile 1917 de Filistin'de yaşayan nüfusun % 4-5ni bile oluşturmayan Yahudi nüfusunu 1930'lı yıllardan sonra 16 yıl müddetle yavaş yavaş artırarak Rusya, Ukrayna ve Polonya'dan taşıyıp getirdikleri ailelerle Filistin'de kurmaya söz verdikleri Siyonist devletin temellerini atmaya başladılar. Buna rağmen 1950 yılında Filistin'deki Yahudilerin sayısı sadece 17.000 kişiden ibaret idi. İngilizler 1917'den 1947 yılına kadar 30 yıl boyunca birçok Filistinli ailenin topraklarını ellerinden zorla alıp gasbederek önce kendi ellerinde tuttular sonra da gizlice yavaş yavaş buraya getirdikleri Yahudi ailelere teslim edip "Araplar topraklarını sattı" iftiralarını yayıp yaptıkları pisliklerini yalanlarla örtmeye çalıştılar. İngilizlerin sinsi oyunları ile Yahudilerin yalan ve iftira ahlakı birleşince hilelerle Müslümanlara bu toprak satma yaftasını yapıştırdılar. Arapların toprak satmadıklarını Osmanlı arşivlerindeki belgelere bakıldığında hepsine ait tapu belgeleri vardır. Özellikle Kudüs ve çevresindeki arazilerin İngilizler tarafından el konulduğu be tapu belgeleriyle açıkça görülmektedir.

İngilizler bu hırsızlıklarını örtbas etmek için "Araplar topraklarını sattı" yalanını bizim de birçok laik zihniyetli Arap düşmanı vatandaşlarımıza da telkin etmişlerdir. İşte bu son günlerdeki Gazze savaşı sırasında da bu ırkçılarla laik-Kemalistler bu söylemleri dile getirirken Araplardan da İngilizlere uşaklık eden bazı satılmış laik kafalılar da "Osmanlı bizi dört yüz yıl sömürdü" iftiralarını gündemde tutmaya çalıştılar. İşte dediğimiz gibi ve iki halkı uydurdukları söylemleri yayarak birbirine düşman ettiler. Bu da her iki taraftaki Türk ve Arap laiklerin ve İslam düşmanlarının Gazze Savaşında

mazlum Filistinlilerin bu mücadelesini örtbas etmek ve onlara olan desteği kırmak, suçlarını gizlemek içindi.

1947 yılında İngilizlerin marifetiyle Filistin taksim edilirken yine nüfusun yerleştiği bölgelere göre o günkü haritada görüldüğü şeklinde değil Filistinliler çok daha geniş topraklara sahip idiler. Bu haritaya bakıldığında her şey açıkça görülecektir. Gazze şeridinde Askalen şehri başta olmak üzere birçok kasaba Filistin toprağı idi. Yahudiler Tel-Ebib ve çevresindeki sahilde küçük bir kıyı şeridine ve çöl bölgesine el koymuşlardı. Bu da İngiliz işgalindeki topraklardan ibaretti. Bölge toprakların önemli bir kısmı Birleşmiş milletler tarafından Filistin'e verilmişti. O günlerde Yahudiler devletlerinin kurulduğunu ilan edince Filistinliler buna karşı savaşa girerek ellerinden zorla İngilizler tarafından alınıp Siyonistlere teslim edilen topraklarını geri almak üzere savaşa ve yıllar sürececek bir mücadeleye girdiler. Kitabımızın ilk bölümünde anlattığımız 1948 savaşında Mısır İhvan-ı Müslimin orduları Yahudileri mağlup etmek üzere iken Mısır Hükümeti İngilizlerin emri ve baskısıyla allame Mustafa Sibaî ve diğer ileri gelen şahsiyet ve ilim adamlarının kumandasındaki ihvanın askerlerini tehditle geri çekilmek zorunda bırakınca savaşın seyri değişti ve Yahudiler bazı yeni yerleşim bölgelerini işgal ettiler. O zamanın Mısır yönetimi bu cephede savaşa ve neredeyse Yahudileri tamamen mağlup etmek üzere iken geri gelmeyen vatandaşlarını Mısır vatandaşlığından çıkaracağını açıklayınca ordu dağıldı ve Mısırlı İhvan mensupları geri dönmek zorunda kaldı eğer dönmeselerdi kimliksiz ve vatani belli olmayan kimseler durumuna düşeceklerdi. Bu olayın ardından önemli bir gücü yok etmek için hemen hemen birkaç ay sonra İhvanın kurucu lideri imam Hasan el-Benn'a İngiliz ajanları aracılığıyla Mısır yönetimi tarafından şehid edildi.

Gazze Savaşı ve Hamas'ın Özgürlük Mücadelesi

Bütün dünya 7 Ekim 2023 Cumartesi sabahı Hamas'ın işgal edilmiş topraklarındaki düşman şehirlerine karşı düzenlediği operasyon haberleriyle uyandı.

Aksa tufanı operasyonu nasıl başladı?

75 yıldan beri işgal altında büyük sıkıntılar yaşayıp artık canlarına tak eden bir açık hava zindanından kurtulmanın gerekli olduğuna inanan ve bunun için de muhtemelen 2007 Gazze saldırılarından beri hazırlıklar yapan Hamas İslami Direniş Hareketi mensupları 7 Ekim sabah namazının ardından dünya savaş tarihinde unutulmayacak bir mücadele başlattı.

Hamas'ın ordusu diyebileceğimiz silahlı kanadı İzzeddin el-Kassam Tugaylarının o şanlı günde sabah erken saatlerde işgalci kuvvetlere yönelik 'Aksa Tufanı' adını verdikleri bir savaş başlattı. Bu sabah hareketi Siyonist devlet ve halkı üzerinde büyük bir şok etkisi oluşturdu. Diğer taraftan Filistinli mücahidler bu ilk hareket esnasında çok sayıda Siyonist askeri ve bazı sivilleri esir alarak yıllardan beri süren abluka altındaki Gazze Şeridi'ne alıp götürdüler. Aksa Tufanı Operasyonuyla o günün sabah erken saatlerinde dünyada eşine az rastlanan bir hareketle işgal altındaki topraklarının her tarafına roketlerle saldırılar. İlk girdikleri evlerde gördükleri yaşlılara ve hastalara asla dokunmayıp yayınladıkları videoda Hz. Peygamber'in emri üzerine böyle davrandıklarını kayda alıp bu işi başlatırken bütün dünyaya merhamet duygularını anlattılar. Hiçbir hastaya ve hiçbir yaşlıya dokunmadılar.

Hareket, işgal edilmiş toprakların Gazze Şeridi'ne en yakın kasaba ve gasbedilerek, hırsızlık yapılarak zorla üzerine oturmuş oldukları arazilerde kurulan ve adına "yerleşimci" dedikleri mahallelere yapılmıştır.

Hamas 75 yıldan beri Filistin topraklarının işgal edildiğini ve mutlaka bu işgale karşı direnmenin kaçınılmaz olduğunu dile getiriyordu. Zulüm, ambargo, mahrumiyet, abluka, ilaçsızlık, gıdasızlık, elektriksizlik ve susuzluk ne zamana kadar sürecekti. Buna hangi millet dayanabilir ki? Filistinliler gerek Gazze'de gerek Kudüs ve bütün diğer işgal edilmiş topraklarda tam bir zindan hayatı yaşamaktadırlar. Elllerinden zorla İngilizlerin aldıkları arazilerini Yahudilere peşkeş çekerek bu topraklar üzerinde yerleşim mekanları kurup oturdular. 12 milyon Filistinli 1948 ve 1967'den beri ülkeyi terk etmiş yurt dışında yaşamaktadır. Ceplerine koydukları ve hala muhafaza ettikleri anahtarlarıyla hicret edip gittiler. İşgal altındaki topraklarda ise 6 milyon nüfus insanlık adına utanılacak bir dram ve ıstırap içinde yaşamaktadır. İki buçuk milyon Gazze'de, iki milyon Batı yaka ve Kudüs'te bir buçuk milyon Filistinli de 1948 yılında işgal edilmiş topraklarda, yani Askalen, Hayfa, Remle, Tel-Ebib, Yafa, Kefer Kasım, Re'su'l-ayn, Nasıra, Tayyibe, Ummu Fahm, Arad ve Akka şehir kasaba ve köylerinde yaşayan Müslüman Filistinliler büyük bir baskı altındadırlar. Bu baskılar onların sabrını taşırdı, tahammül edilmeyecek noktalara geldi. Siyonist işgalci devletin zindanlarında on binden fazla Müslüman ıstırap çekiyor işkenceler görüyor. Bunlar isyan etmesinler de kim isyan edecek? Buna anlamak istemeyenler bir daha vicdanlarının sesine kulak versinler...

(Haftaya bu konuya devam edeceğiz).

AHMET AĞIRAKÇA